

Več poudarka preventivi

Za nami je mesec požarne varnosti, za nami je tudi letošnja vaja NNKP — »Samozaščita 85«, znani pa so tudi bolj ali manj skrb vzbujajoči podatki o številu požarov, ki so povzročili ogromno materialno škodo tako v družbenem kot zasebnem sektorju. V zadnjih letih pa se srečujemo še z nekim negativnim pojavom — vse pogostejša so izlitja nevarnih snovi, kar pomeni neposredno ekološko grožnjo, r. i. čemer je najbolj ogrožen človek in njegovo okolje...

O vsem tem so govorili na nedavni slovesnosti ob 30-letnici uspešnega delovanja Občinske gasilske zveze Ljubljana-Siška. Uspešnega zategadelj, ker so člani gasilskih društev dosegli pomembne uspehe v preprečevanju požarov in ogrožanja varstva okolja, kar vse sodi v koncept SLO in DS. Slovesnosti, ki je bila v osnovni šoli Ivan Novak-Očka v Vižmarjah, so se udeležili vidni družbenopolitični delavci naše občine, občinskih gasilskih zvez, mestne gasilske zveze Ljubljana, industrijskih gasilskih društev in pa republiške zveze. Slavnostna govornica je bila predsednica skupščine občine Šiška Anka Tominec, ki je nanizala vrsto nalog gasilskih društev in njih članov kot sestavnega člena naše najbolj frontne organizacije — socialistične zveze.

V kroniki občinske gasilske zveze ob 30-letnici obstoja beremo tudi tole: po končani drugi svetovni vojni so člani gasilskih društev sodelovali pri obnovi, ponovno je zaživela aktivnost v gasilskih domovih. Najprej so se združevali v Okrajni gasilski zvezi, ki je tudi usmerjala takratni razvoj in obnovo. Ker je bil okraj le preveliko področje, se je pokazala potreba po ustanovitvi občinskih gasilskih zvez.

Te so bile ustanovljene leta 1955 in sicer v takratnih občinah Šiška, Šentvid in Medvode. Občina Šiška je imela takrat 3 teritorialna in 2 industrijski gasilski društvi, občina Šentvid je imela 14 teritorialnih društev in občina Medvode 7 teritorialnih in 5 industrijskih društev.

Do ustanovitve občinskih gasilskih zvez sta bila oprema in orodje društev zelo skromna. Sredstva okrajnih gasilskih zvez so bila pretežno namenjena oddaljenim krajem in povsod tam, kjer je vojna vihra društva oziroma opremo popolnoma uničila. Tudi po ustanovitvi so društva še nekaj let le živovarila. Ni bilo opreme, še slabše je bilo z vozili, saj je imelo še veliko društev vozila na konjsko vprego ali stara, odslužena vojaška vozila. Tudi oprema je bila še predvojna, zato je bilo veliko cevi dotrajanih, vendar jih ni kazalo zavržiti. Organizirani so bili seminarji za gasilce, nižje častnike in častnike, tudi zato, ker je bilo takrat tega kadra zelo malo.

Konec leta 1960 sta se združili občini Šiška in Šentvid, občni zbor združene občinske zveze pa je bil 19. februarja 1961. V letu 1963 se je občini Šiška priključila še občina Medvode. Na občnem zboru 17. marca 1963 pa so se domenili, da bo zveza nosila ime, ki ga ima še danes: občinska gasilska zveza Ljubljana-Siška.

Po združitvi občin se je površina povečala na 156 kv. km. Zaradi lažje in boljše koordinacije s posameznimi društvi je bilo domenjeno, da vsako društvo v zvezo delegira svojega člana, takrat zastopnika v OGZ. Za boljše operativno delo se je zveza razdelila v 4 operativne sektorje, ki obstajajo še danes, le z manjšimi popravki. Sedaj ima OGZ sektorje: Šiška, Vižmarje, Vodice in Medvode, v katere je vključeno 24 teritorialnih in 12 industrijskih društev.

Leta 1963 so prvič nabavili novo orodno vozilo in sicer TAM 2000 za GD Preska. Vse do tedaj so sredstva namenjali samo za popravila vozil. V letih od 1961 do 1968 so nabavili tudi 4 nove motorne brizgalne Sora domače izdelave. Od leta 1967 pa so pričeli sistematično nabavljati orodna vozila IMV — kombije, nekatera društva pa so se odločila za vozila TAM 2000. Z letom 1968 se prične tudi nabava uvoženih motornih brizgaln Rosenbauer. Na ta način so do leta 1974 opremili vsa teritorialna društva z novimi orodnimi vozili in motornimi brizgalnami. Nekoliko pozneje so nabavili še kombinirana vozila in av-

tocesterne, ki so zelo funkcionalne, saj služijo za gašenje in hitre intervencije ob sušnih obdobjih za prevoz pitne vode...

Niso pa pozabili tudi na gasilske domove. V tem obdobju so zgradili 12 novih, 6 so jih obnovili, trije pa so trenutno v gradnji. Poleg domov so zgradili še 8 vodnih bazenov. Pri vseh nabavah orodnih vozil, motornih brizgaln, gradnji domov, delno pa tudi pri gradnji bazenov in drugih vozil so društva prispevala delež lastnih sredstev, ki jih je določil upravni odbor oz. razširjeno predsedstvo. Ta sredstva so društva pridobila od krajanov z nabiralnimi akcijami, z organizacijo veselja, zabav in kulturnih prireditev. Včasih pa so organizirala tudi delovne akcije. V času, ko je obstajal občinski sklad »dinar za dinar«, so izkoristila tudi ta vir dohodkov.

Zveza je do leta 1976 prejela finančna sredstva od SO Šiška in od sklada pri MGZ. Tega leta pa je bila ustanovljena SIS za varstvo pred požari. Skupnost je zagotavljala stalnejši dotok finančnih sredstev, ki omogoča tudi boljše načrtovanje. Vsekakor pa društva ne bi bila tako dobro opremljena, če ne bi bilo skupnega razumevanja pri razdeljevanju finančnega kolača, kajti lastni delež je vsestransko zelo pomemben.

Če pogledamo članstvo, je bilo stanje leta 1963 naslednje: članov 834, članic 104, mladincev in mladink 78, pionirjev in pionirk 159. Skupaj torej 1175. V kongresnem letu 1984 pa je bilo stanje naslednje: članov 1300, članic 94, mladincev in mladink 275, pionirjev in pionirk 421, skupaj 2090, to pa je 80-odstotno povečanje. Posebno pomembno pa je, da je zelo porasla strokovna usposobljenost, saj imajo danes 928 članov z izpitom gasilca, 203 z izpitom za nižjega častnika, 114 je častnikov, 17 pa je višjih častnikov. Veliko članov ima tudi tečaj za strojnika in razne druge tečaje. Na skupno število občanov Šiške torej pride en član oz. članica gasilskega društva na 59 prebivalcev.

V tridesetletnem obdobju so operativni člani in mladina tekmovali v občinskem, mestnem, republiškem in tudi zveznem menilu, kjer dosegajo lepe rezultate, večji in boljši delež je tudi pri gašenju požarov in reševanju. V teku je nabava radio zvez za boljšo informiranost članov, za vzgojo mladine in pionirjev ustanavljajo krožke »mladi gasilec« v osnovnih šolah. V vrste gasilcev želijo vključiti več žensk, predvsem pa za operativno delo. Člani predavajo na raznih tečajih, pa tudi krajanom o boljši požarni varnosti, vedno boljše je tudi povezava s CZ v KS, predvsem pa z občinskim štabom civilne zaščite.

Da je OGZ lahko dosegla tako pomembne rezultate, gre zahvala mnogim požrtvovalnim članom, ki so s svojim zglednim delom in tudi odrekanjem prispevali k temu, da občinska gasilska zveza zavzema tisto mesto v naši samoupravni družbi, kakršno ji gre.

In tem najzaslužnejšem članom so zdaj izročili odlikovanja in priznanja mestne gasilske zveze Ljubljana in prav je, da jih tudi omenimo:

Jože Unk, Pavle Kristan, Vinko Istenič, inž. Matija Terlep, Julijan Čeme, Franc Zalaznik, Alojz Tome, Janez Grum, Franc Kepić, Vinko Veber, Vili Černivec, Jemej Čedilnik, Feliks Čebašek, Bogdan Snoj, Alojz Kogovšek, sedanjí predsednik OGZ, Stane Istenič, Marjan Pipan, Janko Kopač, Stane Zorman, Avgust Sešek, Štefan Romšak, Janez Kadivec, Peter Roš, Janez Škrbinc, Karel Frahm, Predrag Stojanovič, Franc Sodnik in Janez Jenko. Priznanja so prejele tudi družbenopolitične organizacije naše občine in pa predstavniki gasilskih zvez ljubljanskih občin.

Ob koncu slovesnosti velja omeniti tudi bogat kulturni program, ki so ga izvedli: Sindikalni ženski pevski zbor Tekstil TOZD tkalnica Vižmarje, ki so se mu pridružili tudi mladi kitaristi ter recitatorja Janez Rohaček in Tadeja Kanc.

Jože Čurin

